

Korea a világban

Tartalom

1. Bevezetés
2. Történelem
3. Gazdasági növekedés
4. A demokrácia bevezetése
5. Dél-Korea a világ színpadán

1. Bevezetés

A Koreai Köztársaság (Dél-Korea) a Koreai-félsziget déli részén fekszik. A Sárga-tenger túloldalán, nyugat felé Kína, keletre pedig, a Keleti-tengeren túl Japán terül el. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (Észak-Korea) foglalja el a félsziget északi felét.

Általános információ

- Hivatalos név: Koreai Köztársaság
- Elhelyezkedés: északi szélesség 38-33 fok, keleti hosszúság 126 fok
- Terület: 100.266 km² (2013)
- Főváros: Szöul (9.926.000) (2013)
- Néesség: 50.220.000 (2013)
- Népsűrűség: 501 fő/km² (2013)
- Nyelv: koreai (írás: hangul)
- Vallás: buddhista (22,8%), protestáns (18,3%), katolikus (10,9%), egyéb (1,1%), nem vallásos (46,9%)
- Államforma: elnöki köztársaság
- Középhőmérséklet: -2,5°C (tél), 25,4°C (nyár)
- Nemzeti zászló: Thegukki
- Nemzeti virág: Mugunghva (Sáron rózsája)

Gazdaság

- GDP (nominális): USD 1.417 milliárd (2014)
- Egy főre jutó GDP (nominális): USD 28.101 (2014)
- GDP (PPP): USD 1.779 milliárd (2014)
- Egy főre jutó GDP (PPP): USD 35.277 (2014)
- GNI (nominális): USD 1.366 milliárd (2014)
- Egy főre jutó GNI (nominális): USD 27.090 (2014)
- GNI (PPP): USD 1.746 milliárd (2014)
- Egy főre jutó GNI (PPP): USD 33.620 (2014)
- Export: USD 573 milliárd (2014)
- Import: USD 526 milliárd (2014)
- Gini-együttható: 31.1 (2011)
- Emberi fejlettségi index (HDI, Human Development Report): 0,891 (15.) (2013)
- Fő ipari termékek: félvezetők, gépkocsik, hajóépítés, szórakoztató elektronika, mobil telekommunikáció, acélipar
- Hivatalos pénznem: won (KRW, Korean Republic Won) (1 USD = 1.060 KRW) (2014)

2. Történelem

A KORAI KOREA

A Koreai-félsziget a régi kőkorszak óta lakott. A bronzkorban hozták létre az első hivatalos államot, Kodzsoszon-t (Gojoseon, jelentése "régi Csooszon"). A koreaiak máig "Tangun nagyapának" nevezik Kodzsoszon alapítóját. Az ősi legenda szerint Tangun a mennyei király fia, Hvanung és egy medve nászából született. Hvanung leszállt a mennyből, hogy együtt éljen a földi emberekkel. Kodzsoszon uralkodott a Koreai-félsziget északi felén, valamint a mai Mandzsúria nagy részén. A királyság sokáig virágzott mielőtt a Han-dinasztia elpusztította i.e.108-ban.

A HÁROM KOREAI KIRÁLYSÁG

Három különálló királyság küzdött a dominanciáért a félszigeten az i.sz. első századtól az i.sz. hetedik századig. Az északi részen Kogurjo (Goguryeo), a délnyugati részen Paekcse (Baekje), délkeleten Silla (Silla) uralkodott, mígnem az i.sz. 676-ban végül Silla egyesítette őket. Hosszú, békés időszak következett Silla alatt, de a tizedik század elején Silla meggyengült, és i.sz. 935-ben kénytelen volt behódolni az új királyságnak, Korjo-nak (Goryeo). Figyelemre méltó fejlődés zajlott le a művészetben és a tudományban az egységes Silla-időszakban, különösen a buddhizmus, az építészet, az asztronómia, a mezőgazdaság és az irodalom területén.

Vallás Koreában

A buddhizmus Kínán keresztül érkezett Koreába i.sz. 372-ben, és gyorsan átjárta a koreai gondolkodásmódot, kultúrát és szellemi életet. A buddhizmus volt a nemzeti vallás a három királyságtól a Korjo királyságig. A konfucianizmust később a Csooszon-dinasztia (1392-1910) tette állami filozófiává.

A katolicizmus a 18. század végén, a protestantizmus pedig a 19. században jelent meg a félszigeten. A hatalom először megpróbálta elnyomni a kereszténységet, de a hívők száma egyre nőtt a 19. század vége és a 20. század eleje folyamán. Ma a koreaiak mintegy 30 százaléka vallja magát kereszténynek. Ennek ellenére a buddhizmus még mindig népszerű a modern Koreában, és a konfucianizmus erős befolyása is érzékelhető ma is a társadalmi normákban, különösen a koreai munkamorálban. Számos más vallás is szabadon gyakorolható Dél-Koreában, beleértve az iszlámot.

KORJO ÉS CSOSZON

< Korjo >

A Korjo királyság i.sz. 935-ben jutott hatalomra, miután elnyelte Sillá-t. Korjo elfogadta a buddhizmust mint nemzeti vallást, és ebben az időszakban számos kiváló buddhista műalkotás jött létre. A királyság ugyanakkor nyitott külpolitikát folytatott. Így Korjo királyság "Korea"-ként vált ismertté a külföldiek körében. Korjo uralkodott mintegy 470 évig, amíg a 14. század végén át nem vette a helyét a Czoszon-dinasztia (Joseon).

Tripitaka Koreana

A Tripitaka Koreana a világ legátfogóbb ősi buddhista írásgyűjteménye. Az a nagy munka, amelynek során 81.258 fadarabra vésték rá a szövegeket, a 13. század során, a Korjo királyság idején fejeződött be. A szövegek célja az volt, hogy Buddha védelmét kérjék a betörő mongolokkal szemben. Mindegyik fatábla két oldalára nagyjából 320 kínai karaktert véstek. Összességében mintegy 52 millió karaktert faragtak ki aprólékosan, nagyfokú rendszerezettségben. Tény, hogy az egész Tripitakában nincs hiba.

< Csikcsi >

A Csikcsi egy koreai buddhista dokumentum címének a rövidítése, amelynek teljes fordítása: "Pekun szerzetes antológiája a nagypapok tanításairól, Buddha szellemének a zen szerinti megismeréséről". A Hungdok templomban nyomtatták ki 1377-ben, a késő Korjo dinasztia idején. A Csikcsit a világ legrégebbi, olyan nyomtatott könyveként ismerték el, amely mozgatható fémbetűkkel készült. Ezt a Johannes Gutenberg által készített 42 soros Bibliánál 78 évvel korábban nyomtatták ki. A Csikcsit jelenleg a Francia Nemzeti Könyvtár keleti kéziratárában tartják. 2001-ben felvették az UNESCO világörökség listájára.

< Czoszon >

A Czoszon-dinasztia (1392-1910) uralkodott több mint 500 évig a félszigeten. Ezt a dinasztit I Szonggje (később Thedzsónak ismerték el) hozta létre, aki a Korjo dinasztia (918-1392) tábornoka volt annak bukásáig. A főváros Hanjang (a mai Szöul) volt.

A Czoszon-dinasztia uralkodói az egész társadalmat a konfucianizmus eszmeikkel és tanaival itatták át. A konfuciánus etikát és rituálékát tanították a családban és az iskolákban, a tisztviselőket pedig konfuciánus vizsgák alapján nevezték ki. A korai időszakban a kultúra megújítása Nagy Szedzsong király (Thedzso dédunokája, 1418-1450) idején kezdődött el. Szedzsong királyt leginkább a koreai nyelv ábécéje, a hangul kitalálójaként ismerik.

A dinasztia középső időszakában japán inváziók (1592-1598) pusztították az országot, később a mandzsúriai inváziók (1627-1637) következtek. Mégis, a dinasztia uralkodásának második felében Csozon megszilárdította hatalmát a mai Korea területén, a klasszikus koreai kultúra, a kereskedelem, a tudomány, az irodalom és a technológia pedig soha nem látott magasságokba ért.

A 19-20. század fordulóján Korea számos külső kihívással került szembe, amelyek aztán a nemzetközi hatalmi harcok színterévé tették, s a folyamat végül a japán megszállásba torkollott 1910-ben.

A Csozon-kor öröksége jelentős, hiszen ez az alapja a kortárs koreai társadalomnak, ebben gyökereznek a kulturális normák, az életmód, a jogrendszer, az idősebbek és a fiatalok közti társadalmi kapcsolatok, valamint az aktuális kérdésekhez való társadalmi viszonyulás.

Hangul: a koreai nyelv ábécéje

Nagy Szedzsong királyt (uralkodása: 1418-1450) a koreai történelem legnagyobb uralkodójaként tisztelik. Ő hozta létre Csiphjongzson-t, és ez a tudományos társaság alkotta meg 1443-ban a koreai ábécét, a hangult. Ennek köszönhető, hogy Korea át tudott állni a fonetikus írásra a kínai karakterek használata helyett. Bár a tudományos életben továbbra is a kínai karaktereket használták, az irodalom nagy részét már úgy írhatták meg, hogy több koreai értse.

A mássalhangzókból és magánhangzókból álló hangul ábécé betűi igen logikusak és tömörek, és csupán néhány órányi tanulással könnyen elsajátíthatók. Emiatt tartják a hangult az egyik leginkább tudományos írásrendszernek a világon.

Koreai Történelmi Falu: Hakö és Jangdong

Hahö és Jangdong a két leghíresebb történelmi település Koreában, amelyek az elmúlt öt évszázadban nemzedékről nemzedékre megőrizték a történelmi klán-leszármazási vonalakat. A kiemelkedő festői szépségű természeti környezetben a falvak lakói sikeresen megőrizték a konfuciánus irodalmár családok régi életmódját és szokásait. Ezek a forrásai a nemzet felmérhetetlen értékű történelme és hagyományai iránti érdeklődésnek. A két települést 2010-ben felvették az UNESCO világörökségi listájára.

A FÉLSZIGET KETTÉOSZTÁSA

< A Március 1-je Mozgalom >

A modern kor hajnala nem sok jót ígért a Koreai-félszigeten. Az első morajlás a japán imperializmus volt: 1910-ben Japán annektálta Koreát, ami után a koreai nép

elkeseredetten küzdött, hogy visszaszerezze szuverenitását.

1919. március 1-jén kihirdették a koreai függetlenségi nyilatkozatot, amelyet harminchárom kiemelkedő koreai vezető írt alá. Ez a mozgalom indította el a nemzeti felkelést a japán megszállás ellen, és politikai és fegyveres ellenállásra buzdított belföldön és külföldön egyaránt. Időközben létrehozták a Koreai Köztársaság ideiglenes kormányát Sanghajban, Kínában.

< Felszabadulás és háború >

A félsziget 1945 augusztusában, Japán kapitulációját követően szabadult fel a második világháború végén. Az, hogy a szovjet és az amerikai csapatok párhuzamosan láttak hozzá a még megmaradt japán ellenállás felszámolásához, szinte törvényszerűen a félsziget kettéosztását eredményezte a 38. szélességi fok mentén. Röviden: a világ két superhatalmának kettős szorításában Korea geopolitikai áldozattá vált.

1948. augusztus 15-én a félsziget déli fele Koreai Köztársaságként született újjá, független nemzetként, demokratikus elvekkel és szabad piacgazdasággal. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének felügyelete alatt a dél-koreai nép megválasztotta a nemzetgyűlést, amely az ország első elnökének Dr. Li Szin Man-t nevezte ki, a függetlenségi mozgalom egyik, Amerikában tanult vezetőjét. Ugyanakkor északon megalakult a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság a szovjetek által támogatott Kim Ir-szen vezetésével.

Korábban titkosított dokumentumok bizonyítják: Észak-Korea (szovjet támogatást élvezve) 1950. június 25-én lerohanta Dél-Koreát. Ez volt a koreai háború kezdete, amely gyorsan nemzetközi konfliktussá vált.

Az észak-koreai hadsereg három nap alatt elfoglalta Szöult, augusztusra pedig már szinte az egész ország észak-koreai kézen volt, kivéve Puszant, a délkeleten fekvő kikötővárost, valamint a közeli területeket.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa gyorsan megállapodott abban, hogy segítséget nyújt Dél-Koreának, ezért több mint huszonegy tagországból küldött csapatokat és egészségügyi alakulatokat az országba. Szeptember 15-én Douglas MacArthur tábornok végrehajtotta a máig legendás partraszállást Incshon kikötőjénél, ezt követően pedig a dél-koreai hadsereg és az amerikaiak által vezetett ENSZ-csapatok visszaszorították az észak-koreaiakat a kínai határig. Amint az összecsapások a határig tolódtak, Kína is belépett a háborúba Észak-Korea oldalán, és a dél-koreai és ENSZ-csapatok újra hátrálásra kényszerültek. 1951. január 4-én Szöul megint az észak-koreaiak kezébe került.

A dél-koreai és ENSZ-csapatok, amelyeknek nagy része amerikai erőkből állt, fokozatosan visszaszorították az észak-koreaiakat és a kínaiakat a 38. szélességi fokig,

de mindkét fél hatalmas veszteségeket szenvedett. A katasztrofális emberáldozat és a háború okozta társadalmi felfordulás következtében a félsziget a földdel vált egyenlővé. A japán gyarmati korszakból megmaradt infrastruktúra nagy része megsemmisült.

A testvérgyilkos háború 1953 júliusában, fegyverszüneti megállapodással ért véget, de a békekötés máig nem történt meg.

A háború előtt az Egyesült Államok és a Szovjetunió megállapodott egy, a 38. szélességi fok mentén létrehozandó határban. A háború után egy új határ, az úgynevezett katonai demarkációs vonal (MDL) jött létre közel a korábbi határhoz. Ezt a vonalat egy négy kilométer széles demilitarizált zóna (DMZ) szegélyezi, amely pufferzónaként szolgál a két Korea között. A Koreai Köztársaság jelenlegi népessége mintegy 50 millió fő, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság lakossága pedig mintegy 25 millió fő.

3. Gazdasági növekedés

Pak Chong-Hi (1961 és 1979 között volt az ország elnöke) vezetése alatt Dél-Korea állami irányítású, exportorientált gazdaságpolitikát folytatott a gazdasági növekedés érdekében. Elsősorban az ő nevéhez fűződik az a gazdasági fordulat, amelyet később a “a Han folyónak csodájá”-nak neveztek. Az általa bevezetett ötéves terv ösztönözte a gazdasági fejlődést, a nagy vállalatokat kedvezményekben részesítette, nagy hangsúlyt fektetett a foglalkoztatás bővítésére, és jelentősen növelte Dél-Korea versenyképességét.

A soha nem látott mértékű koreai gazdasági növekedés az 1960-as évek elején kezdődött, amikor az állami politika az importhelyettesítő iparosításról (ISI) egyre inkább az exportorientált gazdaságpolitika felé fordult. Az exportközpontú politikával a kormány a munkaerőigényes könnyűipar termelését támogatta, mint például a textil- és ruházati ipart, amelyben Korea relatív előnyre tett szert.

Az 1960-as évek végétől, az 1970-es években tovább tolódott a gazdaság hangsúlya a könnyűipar felől a magas hozzáadott értékű nehéz- és vegyipar felé. A vas-, acél- és színesfémipar, a hajógyártás, az elektronika és a vegyipari termelés kiemeltté vált, húzóágazattá a gazdasági növekedési versenyben.

1981-től a kutatás-fejlesztés (K+F) vált különösen hangsúlyossá, valamint a technológiai és elektronikai termékek exportja növekedett jelentősen az évtized végére. Több cég, köztük a Samsung, a Hyundai és a mai LG ezen exportvezérelt politika alatt nőtte ki magát globális vállalattá, s ez a gazdaságpolitika egészen az 1990-es évek elejéig folytatódott. A koreai konglomerátumok kormányzati támogatás mellett befektettek a tőkeintenzív nehéz- és vegyiparban, míg a kormány továbbra is az ipari és szociális infrastruktúrát helyezte politikája középpontjába.

1970-ben indult el a Szemaul Mozgalom, amelynek az volt a célja, hogy mozgósítsa a vidéki lakosságot és modernizálja a mezőgazdasági ágazatot. Szemaul azt jelenti: “új falu.” Ez a kampány segítette fejleszteni a vidéki falvakat, és javítani a mezőgazdasági termelők életkörülményeit. Később az ipari üzemekre és a városi területekre is kiterjedt a támogatás. Azóta más fejlődő országokban is érvényesítették a Szemaul Mozgalom alapelveit, Dél-Korea pedig megosztja az ismereteket és a szakértelmét velük.

Dél-Korea állami irányítású exportorientált gazdasági növekedési stratégiája nagyrészt sikeresnek bizonyult. Tény, hogy a második világháború óta Dél-Korea az egyetlen ország, amely a külföldi támogatások kedvezményezettjéből a külföldi segélyek adományozójává vált egyetlen generáció alatt. 2014-ben Dél-Korea volt a világ ötödik legnagyobb exportőre és a hetedik legnagyobb importőre.

MILYEN TÉNYEZŐK BEFOLYÁSOLTÁK A DÉL-KOREAI GAZDASÁGI NÖVEKEDÉST?

A Dél-Korea által elért meglepő gazdasági növekedés az erős vezetőknek, a jól képzett bürokráciának, az aktív vállalkozóknak és a motivált munkaerőnek köszönhető. Az ambiciózus vállalkozók nagyszerűen teljesítették a kormányzati politika elvárásait, amely az export növelésére és új iparágak fejlesztésre buzdított.

Dél-Korea öröksége, a konfucianizmus nagy hangsúlyt fektet az oktatásra, a harmonikus emberi kapcsolatokra, és az embernek a saját szüleivel és felmenőivel kapcsolatos felelősségvállalására. Dél-Korea iparosodásának hajnalán szinte az összes koreai munkavállaló írástudó volt, és könnyen tudtak új ismereteket elsajátítani.

Ugyanakkor az ország nyitott gazdaságpolitikája arra törekedett, hogy felszívja, átvegye a fejlettebb intézményeket és technológiákat más országokból. A külföldi befektetések és Dél-Korea magas hazai megtakarítási rátája elősegítette a nehézipari szektor fejlődését, míg a tengerentúlra kivándorolt dél-koreai munkások hazai átutalásai szintén hozzájárultak az általános gazdasági fejlődéshez. Az 1960-as évek közepétől az 1970-es évek végéig például számos dél-koreai bányász és ápoló ment dolgozni Nyugat-Németországba.

4. A demokrácia bevezetése

A dél-koreai nép a szabad és demokratikus rend létrehozásának élharcosa lett. Az 1960-as évektől Pak Chong-Hi, őt követően pedig más katonai vezetők, tábornokok vették kézbe a hatalmat. 1993-ban Dél-Korea szabad választásokon végül demokratikus polgári vezetést állított az ország élére.

A dél-koreai újságok és televíziós állomások különböző véleményekről tudósíthatnak az üldöztetéstől való félelem nélkül. Az internet és a közösségi hálózatok mindenütt jelen vannak. Szinte minden dél-koreai, különösen a fiatalok számára magától értődő dolog az azonnali üzenetküldés és kommunikáció.

Az erős dél-koreai gazdaság abban az időszakban épült fel, amikor a fejlesztés ürügyén elnyomták a demokráciát. Később ez a komoly fejlődés segítette elő a fokozatos átmenetet egy olyan virágzó demokráciába, amelyet a dél-koreaiak jelenleg élveznek. Ugyanakkor a gyors gazdasági növekedés társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségeket hozott létre, de a társadalomban leszakadók katalizátorként hatottak a további demokratizálódásban.

5. Dél-Korea a világ színpadán

Koreát több száz évig “Remete Királyság”-ként ismerték. Ennek ellenére bizonyos mértékben mindig is folyt a kereskedelem és a bevándorlás. A kulturális tárgyi emlékek és az ősi feljegyzések azt mutatják, hogy nagymértékű kulturális csere történt, beleértve a Kínából érkező tömeges törzsi bevándorlásokat és az arab kereskedők és a délkelet-ázsiai bevándorlók letelepedését. Történelmi tény, hogy Silla fővárosa, a félsziget délkeleti sarkában fekvő Kjongdzsu volt az Európától az ázsiai kontinensen keresztül vezető kereskedelmi útvonal, a Selyemút keleti végállomása.

Az utóbbi időben Dél-Korea bebetonozta a helyét a globális közösség részéként, és a világnak is volt lehetősége megtapasztalni a koreai népet, termékeit és kultúráját. Egy átlagos dél-koreai egyetemista például az okostelefonja segítségével csatlakozik a külföldi közösségekhez, tanul angolul vagy más idegen nyelven, miközben arról álmodik, hogy világot lásson.

Az elektronikus kommunikáció sok szempontból ugyanazt a funkciót tölti be ma, mint hajdan a Selyemút. Dél-Korea az egyik legfejlettebb ország a világon az internet-hozzáférés szempontjából. Az információs szupersztráda széles és szerteágazó. Az ilyen kommunikációs csatornákon keresztül a koreaiak megosztják gondolataikat, tapasztalataikat és tudásukat a világban élő emberekkel, és a generációkon át felhalmozott gazdag kutúrájukra egy új réteget helyeznek.

A történelem során a kulturális csere mindig is kulcsfontosságú eleme volt a nemzetközi kapcsolatoknak. Ez ma is igaz az egyre szorosabban összekapcsolódó világban. A dél-koreai pop dalok (K-pop), filmek és televíziós drámák szenvedélyes nemzetközi rajongótábort gyűjtöttek, ahogy a Hallyu (“koreai hullám”) végigsöpört a világon. A másik oldalon viszont Dél-Korea továbbra is magába olvasztja a világ többi részéből származó kulturális elemeket.

A MINDENNAPI ÉLET KOREÁBAN

A legtöbb koreai modern ruhát visel. A hagyományos koreai ruhát vagy hanbokot különleges alkalmakkor viselik, mint például esküvőkön és hagyományos ünnepeken. A nők számára készült hanbok két részből áll: egy rövid kiskabátból és egy hosszú szoknyából. A férfiak öltözete egy kiskabát és egy buggyos nadrág, amelynek a bokáján kötő van. A tipikus koreai étkezés során rizst, levest és kimcsit (csípős, savanyított káposztát) szolgálnak fel, és pálcikával esznek.

A koreaiak régóta hagyományos padlófűtés-rendszert használnak, az úgynevezett ondolt, ami ma is megtalálható a modern otthonokban. Mivel az urbánizáció mértéke igen nagy, a magas lakóépületekből álló lakótelepek a lakhatás legjellemzőbb formája

Koreában. A hagyományos koreai harcművészet, a taekwondo még mindig népszerű, és ma már nemzetközileg elismert és gyakorolt sportág.

The Academy of Korean Studies
Center for International Affairs, Division of Understanding Korea Project

108° Research Complex(Munhyeongwan), The Academy of Korean Studies, 323
Haogae-ro, Bundang-gu, Seongnam-si, Gyeonggi-do, 13455, Republic of Korea

- Tel. (82) 31-709-6590

- Fax. (82) 31-709-6572

<http://www.ikorea.ac.kr/>

FOTÓK

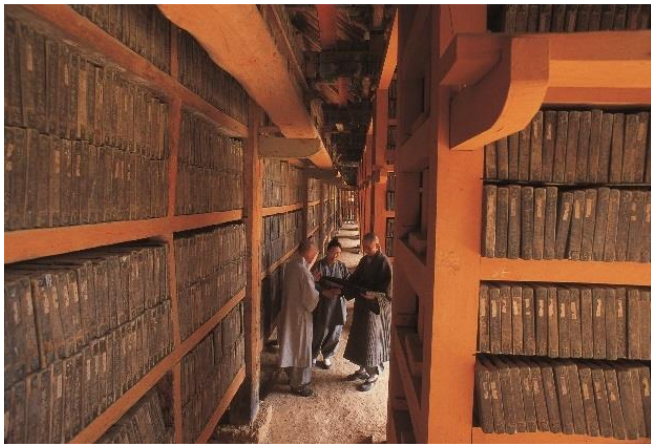
[무궁화]

Mugunghva (Sáron rózsája), Dél-Korea nemzeti virága

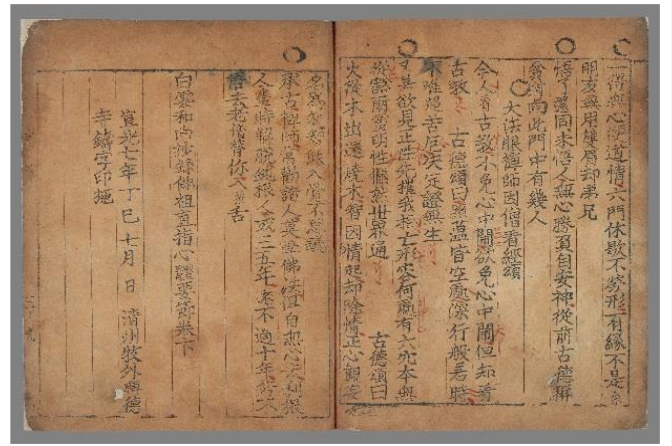
[단군신화]

Tangun, a Korea alapítójaként tisztelt mitikus figura

[팔만대장경]

A Cshangjong phandzson belső tere. Ebben az épületben tárolják a Tripitaka Koreaná-t.

[직지]

Csikcsi (A legrégebbi nyomtatott könyv, amely mozgatható fémbetűkkel készült.)

[세종대왕]

Nagy Szedzsong király

[한글]

Hangul, a koreai nyelv ábécéje

FOTÓK

[1945년 해방의 기쁨]

Koreaiak ünneplik az elszakadást a japán császárságtól 1945-ben.

[새마을운동_다리건설]

Ezen a képen a falusiak egy beton járdát készítenek a koreai kormány által biztosított anyagból.

[IT강국]

Dél-Korea az IT fellegvára lett a kormány és a privát befektetők K+F-re koncentráló erőfeszítései nyomán.

[조선]

Egy hajógyár a sok közül, melyek Koreát a világ egyik vezető hajógyártójává tették.

[현대자동차 공장]

Autó összeszerelés a Hyundai Motors gyáiban

FOTÓK

[과거의 서울_광화문]
Szöul régen

[현재의 서울_광화문]
Szöul ma

[과거의 한강]
A Han folyó régen

[현재의 한강]
A Han folyó ma

[서울의 청계천 야경]
A Cshonggyecshon patak éjjel

[서울의 빌딩]
Irodaházak Szöulban

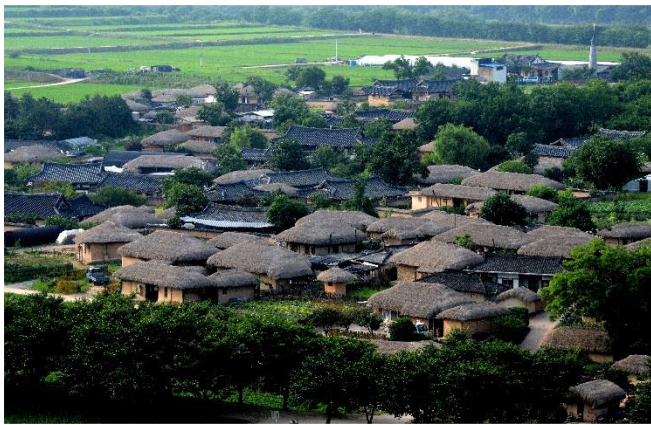
FOTÓK

[한옥 마을_서울]
Hanok falu (hagyományos koreai házakkal)

[서울 도심_명동]
Szöul belvárosának képe

[하회마을]
Koreai Történelmi Falu, Hahö

[양동마을]
Koreai Történelmi Falu, Jangdong

[민주화 운동]
Tüntetők a júniusi demokratikus forradalom idején,
1987-ben

[한복]
A hagyományos koreai népviselet, a
hanbok

FOTÓK

[온돌]

A hagyományos *ondol* fűtési rendszer

[한국의 상차림]

Koreai terített asztal

[태권도]

A koreai harcművészet, a *taekwondo*